

paa Bladsen stod i 11 Nr. 4 s. Dette er et Opræckeri, — det dreiede sig om et Beløb af 7—800 Rb. dansk —, som er saa bethdeligt, at jeg ikke kan troe, at nogen af de andre smaa Agenter kunde handle værre mod Udvandrerne, end der er skeet i dette Tilfælde. Jeg er vis paa, at intet Menneſte vilde tænke paa at paatale et saadant Forhold; men det er i mine Dine alligevel saa urigtigt, at hvis det var muligt at sikkre sig derimod, kunde det være rigtigt at gjøre det. Jeg troer imidlertid ikke, at man paa nogen Maade kan sikkre sig imod Sligt ved saadanne Bestemmelser, ligesom jeg overhovedet anseer det for vanskeligt at sikkre sig mod det Slags Ting. Jeg frygter meget for, at hvis vi i nogen Retning gjøre Berettigelsen til at drive borgerlig Næring afhængig af Caution og af Ministeriets Autorisation, kunne vi komme ind paa en yderst farlig Vej. Hvor libet Ministeriet er istand til at føre et skarpt og Noget bethdende Tilfyn med det Slags Forretninger, seer man jo f. Ex. ved at betragte den meget berømmelige Ottawahistorie, som fandt Sted her i Landet for mindre end 2 Aar siden, hvor et storartet Plattenflageri blev drevet paa Udvandrerens Befordring under særlig Beskyttelse af det danske Ministerium og under Lovtaler fra de meest ansete kjøbenhavnske Blades Side. Det, at ville stille saadanne Betingelser, vil jo kun være at lægge den hele Næring som Udvandringsagenter netop i saadanne Hænder, idet man maa antage, at deels Ministeriet og deels de Blade, som give sig Mine af at repræsentere den offentlige Mening her i Landet, ville faae en ganske væsentlig Indflydelse paa Valget af de Mænd, som kom til at have med Udvandrerne at gjøre. Jeg troer derfor, at man i Udvandrerens Interesse bør gaae den Vej, at lade det blive en fri Næring for enhver uberygtet Mand, som er fuldmægtig og i 5 Aar har opholdt sig i Landet, som der er nævnt i § 2, dog saaledes, at denne Forretning iøvrigt stilles under et saadant Tilfyn eller drives paa de Betingelser, der findes i Forslagets § 8, og at man selvfølgelig ogsaa holdt det aabent at berøve den, der maatte misbruge sin Stilling som Udvandringsagent, denne Ret til Næringen, og at underkaste ham saa strenge Straffe, som man

vil. I mine Dine er det en stor Feil, at man i § 1 sætter Bøder eller Fængsel, thi efter min Mening burde man alene sætte Fængselsstraf. Det er noget ganske Urimeligt, at en Mand, der kan stille en stor Caution og er velhavende, skal slippe med en Straf af nogle faa Dalers Tab, medens den Uformuende for selvsamme Forseelse kommer i Fængsel; dog, dette er for mig et mindre væsentligt Punkt. Det, der for mig er det Afgjørende, er, at man ikke skal gjøre denne Næringsvei til et Privilegium for dem, der kunne stille en Caution af 10,000 Rb. og ere saa heldige hos Justitsministeren at faae Autorisation som Udvandringsagenter. Jeg er overbevist om, at meget af det Skraal, der er reist imod de private Udvandringsagenter, som jeg forøvrigt ikke paa nogen Maade skal forsvare, er i høj Grad ubegrundet, og jeg støtter min Dom derpaa, at hvis det var begrundet, vilde man ikke i den Grad, som det hidtil har været Tilfældet, mangle Kjendsgjerninger i saa Henseende. Det er ikke mig bekendt, at nogen Mand har kunnet fremlægge Kjendsgjerninger, som vise, at der i Virkeligheden skulde drives et saadant Bedrageri i disse Forhold, som man siger. Men jeg skal tilspise, at, selv om det maatte vise sig, at der gaaer Bedrageri isvang, hvad jeg paa ingen Maade vil benægte, saa troer jeg paa ingen Maade, at Opræckeriet indskrænker sig alene til de Udvandringsagenter, der ikke ville kunne stille 10,000 Rb. i Caution, og jeg troer heller ikke, at det paa nogen Maade vilde forebygges, selv om man gjorde en saadan Forretning afhængig af Justitsministerens Autorisation og 10,000 Rb. Caution. Jeg skal derfor indtrængende anbefale, at det hele Lovforslag i denne Henseende bliver underkastet en alvorlig Drøftelse og væsentlige Omændringer.

Møllen: Jeg skal ikke nægte, at jeg er ikke saa libet uenig med det ærede Medlem for Slanderborg Amts 2den Valgkreds (R. Jensen) i de Bemærkninger, han nu fremsatte, thi jeg troer, at vi maae være den høitærede Minister megen Tak skyldig, fordi han har forelagt dette Lovudkast, og at vi ligeledes skyldes det andet Thing Tak, fordi det har foretaget væsentlige Forbedringer derved, i hvilken Henseende jeg